

utánpótlás, eljön-e még az igazi, művészi bárzene aranykora?

Hetente kétszer játszom a Kimberlyben, jól és főleg boldogan bírom. Úgyhogy biztosan mindhalálíg a billentyűk mögött ülök. Hogy mit hoz a jövő? Sajnos mostanában kevés a munka, a városban alig néhány tulajdonos vállalja be az élő zenét. De ha itt most körülnéz, csupa boldog arcot lát. Talán ez a közönség majd

kiharcolja az új aranykort. Maradjunk annyiban, hogy nem hiszek a műfaj jövőjében, de nagyon reménykedem...

Letelt a szünet. A zongoránál és a mikrofon mögött ismét: Mártonffy Miklós. És felcsendül az egyik szívbemarkolóan szép saját szerzemény, Az öreg bázongorista dala: „Kérlek, játszd a régi zenéket, mondd a régi meséket, ezen az éjszakán...”

(Megjelent: *Magyar Krónika* 2018/1)

Király Mária Sarolta Ciupe

Segesvár, 1909. szeptember 6., - Kolozsvár, 2001. szeptember 25.

Meghívó

Szeretettel meghívjuk a *MARIA CIUPE Az 1960-as, 1970-es évek textilművészete* c. kiállítás megnyitójára, amelyre február 15-én 18:00 órától kerül sor a Quadro Galéria Samuil Micu utca 7. szám alatti székhelyén.

A Quadro Galéria egy kiállítássorozat keretében olyan életművekre kívánja felhívni a figyelmet az iparművészet és alkalmazott művészetek területéről egyaránt, amelyek eredményeit a művészetkritika és művészettörténet gyakran figyelmen kívül hagyta – annak ellenére, hogy az itt fellelt újfajta megközelítésmódok igen lényegesek mind a művészettörténet számára, mind annak a korszaknak a jobb megértéséhez, melyben születtek.

„Ciupe asszony általuk (kárpitművei által) úgy tár ablakot a mai ember közvetlen környezetétől egyre távolodó, érintetlen, varázsos természeti tájra, hogy nem pusztán képi élménypótlékot ad, de ébreszteni igyekszik bennünk a vágyat e távolság áthidalására.” Mezei József

A kiállításon 8 darab batik- és kárpitmű kerül bemutatásra az életműből ismert 19 darabból. Számos jelentős mű jelenleg lappang.

A textilművek az 1973-as egyéni kiállítás óta nem voltak együtt kiállítva, az ezekhez készült vázlatok pedig most először kerülnek bemutatásra a közönség előtt.

Szeretettel várjuk!

Grafikusként, majd egyre elkötelezettebben textilművészként képviselte azt a szellemiséget, amelyet Kolozsvár művészeti főiskolái alapoztak meg. Alkátának félreismerhetetlen jellegében mutatta

örmény eredetét; édesanyja erzsébetvárosi *Issekutz Mária Helene Irma*.

Első művészeti ismereteit a Gyulafehérváron magániskolát is fenntartó rajztanártól, *Reithoffer Jenőtől* szerezte, aki Gy.

Szabó Bélának is mestere volt Ezt követően a budapesti Iparművészeti Iskola textil szakán 1924-25-ben végzett tanulmányokat, majd 1928 és 1934 között a Kolozsváron alakult Szépművészeti Iskola (közhasználatú nevén a Belle-Arte) növendéke volt. 1934-ben ment férjhez egykori főiskolai tanárához *Aurel Ciupe*hoz, a román festészet kiamagasló, immár klasszikusnak számító alkotójához.

A család 1940-ig Marosvásárhelyen, majd Temesváron élt, 1949-től pedig ismét Kolozsváron, ahol Aurel Ciupe az akkor alakult Ion Andreescu Képzőművészeti Főiskola rektora, illetve vezető tanára lett. *Maria Ciupe* ugyanitt a textilművészeti szakon tanított. Korszerű formanyelven alkotott faliszőnyegeiből Kolozsváron, Nagyváradon, Marosvásárhelyen, Bukarestben, illetve Chemnitzben, Drezdában, Lipcsében voltak kiállításai. 1949-ben szerepelt a temesvári Grafikai Tárlaton is. 1969-ben Kolozsváron és Nagyváradon mutatkozott be közös kiállításon Aurel Ciupével. Művei megtalálhatók a marosvásárhelyi múzeum gyűjteményében.

Pályarajzához az is hozzátartozik, hogy döntő része volt annak a családi kultúrának a fönntartásában, amely a

Király Mária Sarolta Ciupe és Aurel Ciupe

Ciupe család Rákóczi úti kertés villáját annyira otthonossá tette minden látogatójuk számára.

(*Murádin Jenő: Magyarörmény paletta (Erdélyi Örmény Múzeum 18., Kiadó: Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület, Budapest, 2012)*)

Olvasói levél

Tisztelt Szerkesztőség!

Küldöm a Füzetek számára ferences novícius mesterem, *Dr. Barsi Balázs* 2018 február 17.-i gondolatait, párosítva nagyobbíttal versemmel.

Köszönettel *Haraga Attila Kálmán*

„Sokszor tapasztaljuk azt, és panaszkodunk miatta, hogy Isten nem hallgatja meg kérésünket, imádságunkat, kétségbeesett kiáltásunkat. Pedig lehet, hogy csak arról van szó, hogy ő szent Fia által

megszólított: „Kövess engem!”, mi pedig hallatlanra vettük, és a helyünkön maradtunk. Hiába várjuk hát, hogy Isten „lépjen”, előbb nekünk kell megtennünk a soron következő lépést: Krisztus nyomába

szegődnünk. Ahogy a követésre való fel-szólítás visszhangtalan marad bennünk, elakad a fejlődésünk is: egy helyben toporgunk mindaddig, míg rá nem szánjuk magunkat, hogy kifogások keresése és alkudozás helyett elinduljunk oda, ahová Krisztus hív bennünket.

Né gondoljuk, hogy csupán életünk egyetlen nagy eseményéről van szó. Jézus minden pillanatban elhalad mellettünk, és hív, hogy hagyjuk ott régi életünket és kövessük őt. Aki ezeket a kisebb hívásokat semmibe veszi, hogyan hallaná és hogyan valósíthatná meg a „nagy hívást”, hogyan remélhetné, hogy egykori nagy döntésében Jézus mellett hűségesen ki fog tartani? Ugyanakkor Jézus szemében senki sem reménytelen eset. Ahol mi botrányt és züllést látunk, ott ő reménykedik, hogy

szava: „Kövess engem!” nem talál süket fülekre. És ha valaki elindul a követés útján, azt nem hagyja cserben, hanem mindaddig mutatja neki az irányt, míg az út végére jutva célba nem ér.

Urunk, segíts bennünket, hogy hívásodat meghallva készségesen kövessünk Téged, míg ez a követés egyre bensőbbé alakul és bensőségesebbé válik. Add, hogy ne a külső keretekkel törődjünk, hanem ugyanazon körülmények között vagy épp a folyamatos változásban nap mint nap megújítsuk odaadásunkat Irántad. Add, hogy a szeretet kinyilatkoztatására adott igenjeink ritmusában egyre mélyebbé váljék Hozzád való tartozásunk, s jelenléted mind jobban átjárja mindennapjainkat, amíg csak be nem tölti egész életünket.”

Gyertya (95' Nagyböjt; Veszprém)

Félhomályos szobámban ég,
s néha meg-megrebben lángja,
huncut szellő lágy fuvallatára,
de világít tovább, míg leég.

Félhomályban pislákolok sokszor én is,
ha a bűn szele elér,
kérdés: kitartok-e addig,
míg életem véget nem ér?

Minden vasárnap elhangzik... „...hallhatatlan lényeg...”

A halhatatlanság az Istenhez tartozik, minden ember s evilági teremtmény halandó. Az ember szeretné azt elkerülni, ám vétkei miatt a halál jut osztályrészül, ettől retteget és szomorkodik. Jézus mint ember vállalta a kereszthalált, lemondott egy időre az isteni dicsőségről, de visszakapta azt a feltámadásban. Ez a húsvét nagy titka. A húsvét a kereszténység s

ezen belül az örménység nagy ünnepe. S itt hadd említsünk egy húsvéti szöveget is: **„Krisztus feltámadt halottaiból, halálával eltiporta a halált, és feltámadásával az életet ajándékozta nekünk: dicsőség Neki mindörökké. Amen.”** Ez is megvan más keleti liturgiákban.

dr. Sasvári László